



Ročník XI

2/2013

jún

Štvrťročník

Spomienka na dekana

Jána Gašince

Pred niekoľkými dňami mi zatelefonovala istá pani z Papradna a požiadala ma, či by som napísal svoj pohľad na účinkovanie a spoluprácu s pánom dekanom. Bol som jeden rok vo farnosti Papradno. Urobím to rád, poznal som ho a zdieľal s ním pastoračnú činnosť.

Keď som prišiel do Papradna v lete júli roku 1986, veľmi srdečne ma privítal. Predstavil sa mi a povedal, že túto farnosť pozná veľmi dobre, lebo je tam už veľa rokov. Pri pohľade na neho som si pomyslel, ako to všetko zvláda, veď nebol to silný muž. No neskôr som všetko pochopil, v čom bola jeho sila, odvaha, rozhodnosť, vytrvalosť, pevná viera a láska k svojim farníkom.

Býval v staršej prízemnej fare, kde mu na pomoci bola úžasne obetavá gazdinka Anežka. Táto žena bola takým živým evanjeliom, ktorá nežila pre seba, ale aby mu pomáhala a pomáhala všetkým kaplánom, ktorí tu účinkovali. Rada mala morky, kačky, sliepky a tieto domáce zvieratá chovala, aby boli obživou pre všetkých. Pán dekan sa snažil zdravo stravovať a toto bol tiež jeden z faktorov, že sa dožil pozhnaného veku.

V novej fare som sa rýchlo udomácnil. Bolo tam veľa miestností a veľmi dobre rozplánované. Stravoval som sa v staršej fare. Pán dekan veľa rozprával o svojich zážitkoch s veriacimi, ako pracovať v škole, čo robiť pri zaopatrení chorých.

Dbal o to, aby vysvetlil rodičom, ako správne vychovávať deti, keď ho požiadali o vysluženie sviatosti krstu. Zodpovedne pripra-

Pokračovanie na str. 4

Máte radi leto?

Určite väčšina z vás odpovie áno. A zvlášť po tohoročnej dlhej zime a upršanей jari sa nám žiada povyhrievať sa, dopriať si trochu ničnerobenia. V záhradách si pomaškrtiť na čerešniach a jahodách, či nazbierať v lese huby a čučoriedky. Nezabudnime si na vychádzkach v prírode nazbierať liečivé bylinky, aby sme sa v zime mohli zohriať pri dobrom čaji. A tak nech už prežijete leto akokoľvek, želáme vám, aby ste si oddýchli a dopriali si čas nie len na robotu, ale hlavne na seba a na svoju rodinu.

Slovo starostu

Vážení spoluobčania,

pohľad do kalendára nám jasne naznačuje, že rok sa prechupne pomaly do druhej polovice. Žiaci finišujú a doťahujú, čo zanedbali za celý polrok a v obci finišuje stavba kanalizácie. Verím, že keď budete Polazník čítať, budú zaasfaltované aj niektoré úseky našich ciest.

Finále kanalizácie

Asfaltovanie by malo začať od dolných bytoviek a postupne všetky úseky, ktoré robila firma VODEKO. Potom ostatné firmy, ktoré ešte dokončujú výkopové práce. Firmy budú po sebe asfaltovať výkop a zvyšok cesty do celej šírky budeme financovať z úveru, ktorý si na tento účel musí obec zobrať. Myslím, že je to dobré rozhodnutie obecného zastupiteľstva, aj keď musíme brať úver, ide o sumu cca 200 000,- € a z rozpočtu je nemožné takúto sumu uhradiť. S firmou, ktorá bude robiť asfaltovanie je dohodnuté, že si môžete dať urobiť aj nájazdy do dvorov, no toto nebolo zahrnuté v cenovej kalkulácii, takže vám vyčísli cenu podľa objemu asfaltu, ktorý spotrebujú a kto

budete chcieť, môže si dať nájazd do dvora urobiť a zaplatiť. Myslí, že toto je spravodlivý spôsob, nakoľko každý máme rôzne široké nájazdy do dvorov a pri medziľudských vzťahoch ako tu v určitých častiach máme si viem predstaviť tie sťažnosti „prečo ste susedovi zaplatili o 20 cm viac ako mne a ja chcem tento asfalt, aj keď ho nemám kde použiť“. Takto si každý zaplatíme svoje a v podstate vstup do vlastného dvora využívame sami.

Ako získať financie

Pri výbere úveru som dával do podmienok aj možnosť predčasného splatenia. Aj túto variantu by sme mohli využiť, ak by obec získala väčší zdroj financií prípadným odpredajom obecného majetku. Poslancom som navrhol, aby zvážili možnosť odpredať budovu dolnej MŠ. Je to budova, ktorú už dlhé roky nemôžeme poriadne využiť a pomaly ale isto začína chátrať. Objavujú sa miesta, kde cez strechu začína zatekať a držať takúto budovu len preto, že sa postavila v akcii „Z“, nie je moc efektívne. Výhodným predajom môžeme za hodnotu budovy vybudovať zase niečo nové, čo bude slúžiť občanom a prípadné financovanie ciest, ktoré všetci potrebujeme, je rozumná investícia. Treba brať do úvahy aj to, že hodnota tejto budovy každý rok klesá a ak chceme zastaviť chátranie, musíme počítať s dosť vysokým výdavkom. Aby som predišiel zbytočným rečiam, chcem dodať, že budovu a ani žiadny obecný majetok nepredávam ja priamo niekomu a za províziu, ako to niekto rozšíril pri hornej škôlke. Každý predaj nehnuteľností musí odsúhlasiť obecné zastupiteľstvo. Nikdy by som nič také neurobil a ani tak nerozmýšľam ako ten, kto takúto možnosť vymyslel. Dostal som vašu

Pokračovanie na str. 2



Duchovné cvičenie pre žiakov meštianky v roku 1943.

dôveru, aby som hospodáril tak, aby sa obecný majetok zhodnoval a tak sa snažím aj hospodáriť. Každá nehnuteľnosť, ktorá by išla do predaja, ide zo zákona ponukovým konaním za maximálnu cenu.

Dalšie práce

Ukončenie kanalizácie bude veľkou úľavou pre celú obec a môže sa venovať ďalším aktivitám a rozvoju obce. Tento rok by sme ešte mali rozšíriť náš obecný vodovod z finančných prostriedkov Ministerstva ŽP, ktoré sme dostali vďaka pomoci poslanca NR SR a predsedu Výboru pre obranu a bezpečnosť Jaroslava Bašku a primátora mesta Pov. Bystrica Karola Janasa. Za pomoc im patrí naše veľké poďakovanie. Ide o sumu 60 000,-€ z ministerstva plus naša spoluúčasť, za ktorú rozšírieme obecný vodovod na „Záhradách“ v dĺžke 580 metrov s možnosťou pripojenia asi 50 rodinných domov. Urobíme všetko pre to, aby sa tento úsek podarilo aj zaasfaltovať do konca roka.

V súvislosti s vybudovaním nových asfaltových povrchov našich ciest by som chcel požiadať všetkých, ktorí parkujú svoje autá na obecných cestách, aby parkovali vo svojich dvoroch. Dochádza k obmedzovaniu premávky a prejazdu ostatných vozidiel, a tiež znemožňujú odvoz odpadu, v zime ohŕňanie snehu. Nové asfaltové povrchy nebudú vzhľadom na obrovské finančné náklady od plota po plot a pri obchádzaní vašich zaparkovaných vozidiel by dochádzalo k drveniu krajnice. Predložím poslancom na schválenie návrh všeobecne záväzného nariadenia, ktoré umožní finančný postih za takéto nezodpovedné parkovanie.

So súhlasom obecného zastupiteľstva som rozbehol proces verejného obstarávania na nákup vozidla na odvoz komunálneho odpadu, ktorým budeme zväzovať popolnice z uličiek, do ktorých sa nedostane firma STRAKO. Po zakúpení vozidla v sume cca 35 000,-€ budú z celého nášho katastra stiahnuté veľkorozmerné kontajnery a každý rodinný dom si zakúpi vlastnú popolnicu. Dúfam, že si konečne vstúpime do svedomia, keď budeme plniť vlastné popolnice a začneme rozmýšľať, čo do nich hodíme. Chcem vás tiež oboznámiť s tým, že vývoz odpadu do prírody je klasifikovaný ako vytváranie čiernej skládky a je posudzované ako trestný čin.

Materská škola, anonym k odpadom

Bolo ukončené prihlasovanie detí do MŠ. Nakoľko neprešiel návrh premiestnenia MŠ do budovy ZŠ a počet škôľkarov je nižší ako minulý rok, z ekonomických dôvodov sme nútení premiestniť triedu predškolákov späť do budovy MŠ. Je mi to hrozne ľúto, lebo toto prostredie pre predškolákov bolo príjemným uvedením do ZŠ, zaplatili sme za stavebné úpravy, ale petíciou ste vyjadrili iný názor. Prevádzka jednej triedy predškolákov v budove ZŠ a jeden a pol triedy škôľkarov v budove MŠ by si vyžiadalo rovnaké finančné náklady ako minulý rok a takmer polovica budovy MŠ by bola prázdna. Urobili sme štatistiku dochádzky v triedach MŠ a ukázalo sa, že návštevnosť je približne 60 percent z počtu prihlásených detí.

Ešte by som chcel spomenúť jeden anonym, ktorý som dostal pred týždňom: „Pán predseda, už asi dva týždne vozí zelené auto s modrov plachtov trávu do našich hvor. V tejto tráve je plno kahancvo a iného bordelů, kerý do hvor nepatrí. Dúfam, že túto vec vyriešite.“ Chcem len dodať, že potrebujem fotografiu ako dôkaz, alebo ŠPZ a vašu ochotu osobne svedčiť.

Vďaka turistom, folklórnej skupine, ale aj ďalším ochotným

Ďakujem našim turistom za vyčistenie Javorníkov a vybudovanie krásneho oddychového miesta pri vodopáde smerom k marikovskému altánku. Jednote dôchodcov Slovenska Papradno za vzornú reprezentáciu obce na krajskej súťaži, kde vychytali všetky popredné umiestnenia. Lenke Jandušikovej a celej folklórnej skupine Podžiaran za prípravu folklórnych slávností „V srdci Javorníkovo“. Borisovi Balušíkovi, ktorý pre nás pripravuje celodennú akciu na 6. 7. 2013 s programom pre deti, dôchodcov a diskotéku pre mladých v priestoroch futbalového ihriska. Tento istý deň privítame v našej obci aj veteránov na ich nádherných strojoch. Poďakovanie patrí aj Anne Beníkovej za príjemnú akciu „Bačova cesta“, ktorú sme spojili s MDD. Jánovi Portášikovi za bezplatný dovoz cementu, Vasilovi Cíсарovi za sponzorský cement. Chcem sa ospravedlniť za dvojtyždňový výpadok verejného osvetlenia v časti obce, ku ktorému došlo po blesku pri búrke

Diamantová svadba 11. apríla

Štefan Kompaník, Viktória, rod. Rumanová



v sobotu 15. 6. Zásahom blesku zhorel celý rozvážač, museli sme čakať na obhliadku z poisťovne, potom na demontáž elektromera, samotnú opravu, novú revíziu správu a montáž nového elektromera. Proces, ktorý som nepočítal, že bude taký zdĺhavý kvôli administrácii.

Hasiči

Papradna hasili

Ešte na žiadosť hasičov, ale aj moja reakcia k článku A. Balušíka „Hasiči, čo s tým?“ z ostatného Polazníka. Citujem: „... máme dnes v Papradne tri hasičské autá. Pri poslednom veľkom požiari, kedy zhorela obývaná chalupa, ani jedno z nich nevyšlo včas na zásah. Požiar hasili len hasiči z PB, ktorým pomáhal DHZ z Brvníšte“ Realita bola taká, že naši hasiči došli k požiaru hneď po hasičoch z PB. Potom došli hasiči z Brvníšte. Áno, došli druhí, lebo zlyhal ľudský faktor a batériový spínač neuzavrel pri slabšom pootočení celý el. okruh a tak nebolo možné auto naštartovať. Takáto chyba pri strese sa môže stať aj profesionálom a nielen dobrovoľným

hasičom. Naši spolu s DHZ Brvníšte zásobovali bystrickú cisternu vodou z rieky. Keď odišli profesionáli z PB, tak naši ešte likvidovali ohniská požiaru až do obedňajších hodín. Celí boli premočení a užili si dosť zimy, nakoľko bolo mrazivé ráno. Takže z pera redaktora žiadne poďakovanie, ale klamstvo. Prečo? Nech to už bolo hocičo, keby bol chlap, tak by sa mal dobrovoľným hasičom ospravedlniť. Po uverejnení článku A. Balušíka mi dlhoročný veliteľ DHZ Pavol Zdurjenčík oznámil, že sa po takýchto útokoch tento rok chce vzdať funkcie veliteľa DHZ.

Nech všetkých leto poteší

Na záver chcem všetkým žiakom popriať krásne prázdniny, najlepšiemu deviatakov, alebo deviatačke (ešte neviem koho pedagogický zbor navrhne) spríjemným koniec školského roka zaujímavou odmenou. Rodičom prajem príjemne prežitú dovolenku, potešenie z vysvedčenia a všetkým vám krásne slnečné leto, no a Papradnu pekné nové cesty.

Ing. Roman Španihel

Nedoplatky na daniach a miestnych poplatkoch za rok 2012 a minulé roky

Z Papradna: Juraj Zboran, Zuzana Beranová, Ľuboš Gabriš, Ivan Lacko, Henrich Urbaník, č. 58, Petra Adamčíková, č. 157, Anna Sakalová, č. 162, Zdena Balušíková, č. 163, Božena Jánošíková, č. 305, Elena Možutíková, č. 308, Jaromír Cabada ml., č. 310, Jozef Ceconík, č. 308, Ing. František Kozáček, č. 511, Pavol Vašík, č. 624, Iveta Vašíková, č. 624, Alojz Hríbik, č. 663, Marta Bundzíkova, č. 770, Roman Galafúsik, č. 794, Vlasta Galafúsiková, č. 794, Anton Galafúsik ml., č. 807, Terézia Strašíková, č. 819, Mária Gablíková, č. 848, Jozef Hojčík, č. 971, Paulína Hrošková, č. 1001, Božena Bizubová, č. 1001, Martin Bizub, č. 1001, Ján Čidalík, č. 1059, Jozef Brezníčan, č. 1112, Ivan Žilínčík, č. 1508, Dana Nováková, č. 1526, Peter Vachalík, Brvníšte, Ing. Jaroslav Dunaj, Želiezovce, Ján Minarčík, P.B., Ing. Anita Duducová, Bratislava.

V našej obci

BOLO

31. marca

Priaznivcov turistiky neodradilo nepriaznivé počasie a vystúpili na **Veľkonočný pondelok na Holý vršok (5. ročník)**. Niektorí si turistiku predĺžili a zostúpili na Kolibu, kde si pochutnali na jahňacích špecialitách.

12. apríla

sa potešili priaznivci TV programu **Šláger**. Natáčania tohto kultúrno-zábavného programu bolo v KD Papradno, z FS Podžiaran vystúpili Lenka a Denisa s Papradnianskymi pesničkami.

30. apríla

turisti a hasiči Papradna postavili pred budovu KD „máj“, členovia FS Podžiaran spevom a hrou na harmoniku rozveselili prítomných občanov a starosta obce s poslancami sa postarali o malé občerstvenie.

5. mája

sa uskutočnil **V. ročník prehliadky hry na harmoniky** – heligónky. V 31 vystúpeniach sa predstavilo 52 účinkujúcich, ktorí svojou hrou a spevom rozozvučali priestory KD a jeho okolia. Tento rok sa predstavili heligónkari zo Štiavniku, Hornej Marikovej, Považskej Bystrice, Jasenice, Stupného, Brvníša, Papradna, Krásna nad Kysucou, Ochodnice, Turzovky, Veľkého Rovného, Klokočian. Prítomných milo prekvapili 5-ročný Samko Klabník z Papradna, 7-ročný Timko Kušan z Oravy a 8-ročný Samko Jaserolík z Chocholnej, ktorým hlas heligónky učaroval a s láskou sa venujú hre na tento hudobný nástroj.

11. mája

pri príležitosti sviatku **dňa matiek** potešili naše mamičky, babičky a tety vystúpeniami detí MŠ, ZŠ a členovia FS Podžiaran. Oslávenkyne potešil aj kvietok od starostu obce.

12. mája

sa v nepriaznivom počasí uskutočnil **výstup na Javorníky**, kde sme si na Stratenci pri Troch krížoch spolu s priateľmi z Moravy uctili pamiatku padlých v II. svetovej vojne.

1. júna

na Kolibe v Papradne bolo podujatie **BAČOVA cesta** spojené so sviatkom Dňa detí. Podrobonejšie na str. 10.

2. júna

Pod vedením zástupcu riaditeľa ZŠ Juraja Šípeka v kinosále KD na **slávnostnom koncerte** vystúpili žiaci SZUŠ Pov. Bystrica – pobočka Papradno.

16. júna

nám relácia v miestnom rozhlasu pripomenula **Deň otcov**

22. júna

usporiadala FS Podžiaran a obec Papradno **I. ročník festivalu „V srdci Javorníkov“** – prehliadka folklórny h skupín Marikovskej, Štiavnickej a Papradnianskej doliny, o ktorom sa dočítate na strane 7.

BUDE

6. júla

vítanie letných prázdnin v Papradne, pozvaní naň sa venujeme v samostatnom článku.

14. júla

pozývame na ihrisko TJ Žiar Papradno, pre športových fanúšikov pripravuje TJ futbalový turnaj – „**Memoriál Jozefa Váchalíka**“.

17. – 18. augusta

sa uskutoční **XI. ročník JAZDECKÝCH HIER** na Agrofarme Koliba Papradno. Okrem bohatého sprievodného programu si môžete pochutnať aj na gurmánskych špecialitách Koliby.

28. septembra

Po úspešných dvoch ročníkoch pivných festivalov vás pozývame na **III. ročník Papradnianskeho krígl'a**, ktorý sa bude konať v priestoroch a okolí KD

Vítanie letných prázdnin v Papradne

Dobrovoľný Hasičský zbor Papradno a Boris Balušik s kolegami vás srdečne pozývajú v sobotu 6. júla na celodenné kultúrno-spoločenské podujatie pod holým nebom na ihrisku TJ Žiar Papradno.

- od 14,00 h pre deti cesta okolo sveta plná súťaží, jazda na koni, psovodi Mestskej polície Považská Bystrica, ukážka zásahu hasičov, požiarový útok, mini diskotéka, občerstvenie: palacinky so šľahačkou, jablkové a makové štrúdle, vstup zdarma.
- od 16,00 h folklórna časť: FS Bystričan, FSK Podžiaran, FSK Bukoviny, Lukáš Fodrek.
- do 21,00 h ľudová zábava, občerstvenie: údené klobásky z Dallasu, hasičský bravčový špíz, strapačky s kapustou a slaninou, vstup zdarma
- od 21,00 h nočná disco show (najväčší svetelný park široko ďaleko)

Po celý deň predaj syrových výrobkov z farmy z Papradna.

Facebook na udalosti: CELODŇOVÁ ♪ SUMMER ♪ OPEN ♪ AIR ♪ PAPRADNO ♪

Tešíme sa na vašu účasť



Deti narodené v roku 2012 privítali 7. júna na obecnom úrade. Stretnutie 21 najmenších obyvateľov Papradna bolo milou slávnosťou. Starosta zaželel im aj ich rodičom veľa zdravia a lásky, obecné zastupiteľstvo venovalo deťom vkladnú knižku.

Matričné okienko

* Víťame vás

Aleš Strašík	26. 4.
Hanka Balušiková	23. 4.
Samuel Siska	3. 5.
Filip Braciník	4. 4.

Zomreli

Františka Zboranová (1927)	19. 3.
Juliana Hrošková (1921)	30. 3.
Klement Hlúšek (1929)	2. 4.
Anton Holjenčík (1951)	27. 3.
Marta Brezničanová (1946)	10. 4.
Kristína Cupanová (1924)	23. 4.
Alexander Hojdík (1927)	17. 4.
Sidónia Žilincíková (1937)	6. 5.
Ladislav Jánošík (1933)	7. 5.
Kamila Holienčíková (1935)	8. 5.
Anton Jánošík (1950)	18. 5.
Mária Hromadiková (1957)	29. 5.
Ladislav Pagáč (1963)	8. 6.
Margita Turičíková (1941)	16. 6.
Albert Kolkus (1943)	21. 6.

Svadby

20. 4.

Lukáš Badač
Dominika Dzurjaníková

27. 4.

Miroslav Majšík
Ing. Jana Smädišová

*Vaša láska, sľuby, snenia,
doterajšie priateľstvo,
nech sa od dnešného dňa
zmení v to najkrajšie
manželstvo.*

Zlaté svadby

4. 5.

Jozef Sučík
Slávka, rod. Grbálová

Diamantová svadba

25. 6.

Augustín Šamaj
Rozália, rod. Santusová

Inzeráty pre občanov v novínach Polazník sú zdarma (dajte ich do schránky na OÚ).

Mal nás rád

Prežil u nás celý svoj život v pastoračii. **Pán dekan Ján Gašinec.** Tí najstarší si ho pamätajú, keď prišiel k nám do Papradna ako kaplán. Bolo to 1. apríla 1939 a od 4. apríla 1940 tu pôsobil ako administrátor. A potom celých 54 rokov až do svojej smrti 22. mája 1993. Iba v čase vojny bol na niekoľko mesiacov odvelený na východný front.

Po návrate pokračoval bez prerušovania v svojej plodnej službe. Plodnej po duchovnej stránke (čo je u kňaza to najpodstatnejšie), ale tiež v budovaní našej farnosti, hlavne starostlivosti o kostol v Papradne. (O dekanovi Gašincovi sme písali v Polazníku 2/2008).

Tento rok sme si pripomenuli 20. výročie jeho úmrtia. Farníci si nášho pána dekana pri tejto príležitosti uctili návštevou v jeho rodnej Rudinskej a tiež svätou omšou v Papradne. Stredná a staršia generácia si na vdp. Jána Gašince rada spomína. Nikdy nezabudnú pripomenúť ako sa staral o kostol a o faru (samozrejme s pomocou ochotných farníkov). Ešte v roku 1948 bol kostol elektrifikovaný, hoci elektrina v Papradne ešte nebola a do kostola bola iba provízorne pripojená zo siete v Brvništi. Bolo urobené oplotenie okolo kostola, kamenný sokel, v roku 1951 inštalovaný nový organ, od roku 1952 sú kostole nové lavice. V roku 1959 bola vykonaná generálna oprava kostola – nové omietky, pokrytie veže, spevne nie krovu, nové okná. A tak by sme vo vymenúvaní prác na kostole mohli pokračovať až po stavbu novej fary v rokoch 1981-1983. Je možno symbolické, že dekan Gašinec sa do novej fary nepresťahoval. Nechcel! Určite jedným z dôvodov bola aj jeho skromnosť a cítenie s chudobnými.

A tu by sme mohli prejsť k tomu dôležitejšiemu v jeho pastoračii u nás.

Ak by po ňom ostalo iba to materiálne, bolo by to síce veľa, ale určite nie pre kňaza. Preto chceme aj my v tomto našom spomínaní priblížiť spomienky ľudí na neho.

Pri našich otázkach veľa z vás hovorilo: „Bol to dobrý človek, súcitil s chudobnými, bol pohostinný.“ Ľudia si ho pamätajú ako dobrého človeka, dobrého kňaza.

Niekoľko pomienok farníkov Papradna:

Júlia Bašová si spomína, že keď si pán dekan pripravoval kázne,

tak chodil hore po cintoríne a niekedy zašiel až k Háju. Moja mama zase nezabudne na to, že keď jej zomrela mama, tak jej pán dekan daroval peniaze na šaty. Milan Maliník spomína, že keď boli deti, tak im pán dekan v obchode kúpil koníka, či inú sladkosť. A keď už ako chlapi chodili pomáhať stavať novú faru, nikdy nezabudol chlapov pohostiť. Postaral sa o vysadenie stromov okolo fary. Alžbeta Bašteková si spomína, že keď chodili do Brvništa do meštianky, tak im pán dekan požičal bicykel a oni sa vždy na kúsok odviezli, striedali sa. Veľa spomienok majú tí, čo bývali Podjavorníkom. Tam chodieval administrátor Gašinec učiť náboženstvo raz v týždni. Samozrejme pešo, lebo cesta tam ešte nebola vybudovaná. A ako spomína Františka Šaržíková, deti mu chodili oproti aj na pol cesty a potom okolo neho poskakovali ako kozlence. Ešte aj po toľkých rokoch, má v hlase dojatie pri spomienke, že ako deti cítili, že pán dekan s nimi, s ich chudobou mal súcit. Pri návštevách v rodinách, či už pri koľade alebo iných príležitostiach, videl chudobu, ktorá u nás panovala a preto nezabúdal deťom nosiť či už cukríky, sväté obrázky alebo im často nechal aj svoju desiatu. Spomína, že sa ako deti veľmi tešili na prvé sväté prijímanie. Deti aj s rodičmi išli z Podjavorníka pešo do dediny už v sobotu na svätú spoveď. Kto mohol prespal u rodiny v dedine a v nedeľu potom išli do kostola. Veľa rodičov bolo chudobných a neboli by mali peniaze na obliečenie. Keď sa o tom dekan Gašinec dozvedel, tak dal rodičom peniaze, aby mali na šaty pre deti. A častokrát prikázal Agneške, aby dala deťom niečo jesť, keď videl, že sú hladné. Aj na polnočnú chodili ľudia z Podjavorníka len po úzkej prešľapanej ceste v snehu a do kostola prišli celí premrznutí. Keď videl takéto uzimené deti v kostole, tak ich zvykol pozvať na faru a dal im niečo zajesť. A deti, keď videli a cítili jeho lásku k nim, tak ho poslúchali na slovo a vážili si ho ako otca.

Mária a Helena Hlúškové si tiež nášho spomínajú. Keď sme spievali pašie, tak sme vždy na Kvetnú nedeľu pred veľkou sv. omšou ešte skúšali na chodbe fary. Ako sme prišli z kostola a spievame, vyšiel dekan zo svojej kancelárie a pýta sa Agnešky: „Uliala si tým chlapom?“ Ona hovorí, že veru nie. „Tak čo treba robiť“, povedal



zvýšeným hlasom. Agneška ako blesk doniesla slivovicu, ale tam bolo málo vo fľaške. Dekan pozrel na ňu a hovorí: „Čo už viacej nemáme?!“ Tak sa veru otočila a doniesla plnú fľašu. Trošku nás to aj mrzelo, ale chlapi sa usmievali, lebo bola zima.

Ako sme zjedli kaplánovi palacinky

Keď som ako dievčica začala spievať pri organe s pánom Hausnerom, raz ma dekan zobral na faru, že mi niečo dá, lebo som už nemala mamu. Keď sme prišli do fary dekan súkal, hľadal, čo by mi také dal, v kuchyni všetko prehľadal, až nakoniec našiel schované štyri veľké

palacinky na peci. Ja som ich nechcela, ale dekan sa „nedal“ a tak mi ich zabalil do papiera a povedal: „Doma ich zješ“. Poďakoval som sa a s úsmevom bežala domov. Na druhý deň ma zastavila Agneška a pýta sa ma: „To tebe dali pán dekan tie palacinky?“ Ja som povedala, že áno a ona mi na to: „No vidíš, a chudák pán kaplán musel jesť len samú polievku“.

A tak sa teraz na záver nášho spomínania poďakujeme Bohu, že nám dal takého dobrého a usilovného kňaza (aj keď sme si ho niektorí často nevážili) a venujme mu tichú modlitbu.

A. Minairiková

Spomienka na dekana Jána Gašince

Pokračovanie zo str. 1

voval mladých k prijatiu sviatosti manželstva. V mladšom veku sa veľmi venoval deťom a mládeži, aby účasťou s nimi si osvojovali kresťanské hodnoty a postoje. Keď už mu zdravie neslúžilo, ako by chcel, tieto činnosti potom ponechával kaplánom, ktorí tu pôsobili.

Pocítil som neraz aj jeho štedrosť. Vedel ma podporiť nielen duchovne, ale aj finančne. Neraz mi pripomínal, že kňazská služba je ťažká, ale krásna, a aby som sa nebal, lebo Pán Ježiš, ak s ním žijeme, vždy nám pomôže.

Bol šetrný a dvakrát zvažoval, ako a kde použiť peniaze. Dbal veľmi o kostol, a čo ma fascinovalo, bol organ. Mal známych v Amerike a s ich pomocou a s pomocou svojich farníkov vybudovali tento nádherný organ. Hrať na ňom je opravdivý zážitok. Vo farnosti mal aj skvelých organizátorov, zvlášť si pamätám na rodinu zosnulého kňaza Viktora Zborana a jeho súrodencov, ktorí hrávali pri bohoslužbách. Neskoršie som sa zoznámil aj s obetavým otcom, pánom Lališom, ktorý tiež hral a ešte hráva na tomto hudobnom nástroji.

V čom som sa veľa učil od neho, bola jeho obetavosť pri vysluhovaní sviatosti zmierenia. Jeho

príhovory boli adresné a múdre. Vždy si človek mohol z toho veľa zobrať a odnieť do svojho života.

Mal radosť z toho, že som mohol s miništrantmi alebo inými deťmi chodiť bicyklovať, hrať futbal a stretávať sa na fare a spievať a hrať s nimi mládežnícke piesne. Spoznával som postupne, že farníci z Papradna sa ho naučili chápať a prijímať ho takého, aký je, ako on sa ich snažil chápať a slúžiť im.

Niekoľko mi spomenul, že keď prišiel do farnosti, dlhší čas mal veľa nadšencov a podporovateľov a veľmi bol obľúbený. No neskoršie, keď bolo treba povedať pravdu otvorene a reagovať na nesprávny život, našli sa aj odporcovia. Nedal sa však odradiť a vždy mi pripomínal, že za pravdu treba aj trpieť, ako to ukázal aj Boží Syn, ale nakoniec víťazstvo je u Pána Boha.

Som presvedčený, že za jeho obetavý život mu Pán doprial pekný vek, spoznanie veľa ľudí a prežitie veľa krásnych dní. Určite nebanoval, čo všetko prežil, a teraz už len Pán nech mu dá slávu večnosti, pre ktorú pracoval, žil, trpel a nakoniec aj zomrel.

Štefan Gužík,
správca farnosti Udiča

Najznámejšie rody v Papradne

Beník

Rod Beník, i keď málo rozšírený, sa zachoval v Papradne dodnes. Jeho názov vznikol pravdepodobne od osobného mena Benedikt – Beňo a pôvodne znel asi Beňo, lebo ženám v ľudovej reči sa dodnes hovorí Beňová. U Beňo je tiež názov jednej osady v Koškovcekej doline a meno Beník má v Papradne i jedna vetva rodu Knapo.

Podľa dochovaných údajov sa u nás prvýkrát s týmto menom stretávame v roku 1743, kedy je Juraj Benčík uvedený ako prísažný v obecnej rade. V roku 1770 je zapísaný Martin Beník, poddaný, ktorý má vypočítané povinnosti voči panstvu v Bytči. V roku 1855 sa spomínajú Ondrej Beník z domu č. 316, Juraj Beník z domu č. 317 a v roku 1874 Mária Beníková z Maruškoviech gruntu. (Podľa Š. Meliša)

V súčasnosti žije v Papradne 5 rodín Beníkovcov, spolu 12 osôb.

Bibiš

Rod Bibišovcov v Papradne je starý, ale nie početný. Vdovec Ján Bibiš sa v matrikách spomína už v roku 1730. V roku 1770 sú v zozname večných poddaných zapísaní Štefan Bibiš, Martin Bibiš a Ján Bibiš a v roku 1804 Jano Bibiš, Štefan Bibiš a Martin Bibiš. V roku 1855 sa spomínajú Štefan Bibiš – Paprik, v roku 1874 Bibiš Adam a Juraj v Diškoviech grunte, Štefan Bibiš v Hájných grunte a Juraj Bibiš v Kováčoviech grunte. Bibišovci mali i svoju letnú osadu U Bibišvo, ktorá sa nachádzala na samom konci Medvedzkej doliny pod Malinovskú. (Podľa Š. Meliša)

Poslednými známymi Bibišovcami, ktorých potomkovia dodnes

žijú v Papradne, boli Ján Bibiš a Gašpar Bibiš (mali zrejme nejaký príbuzenský vzťah, ktorý nám však opýtani nevedeli bližšie vysvetliť). Gašpar mal len dve dcéry, Máriu (vydatá Zboranová) a Kamilu. Kamila sa odsťahovala do Považskej Bystrice, ale rodiny dvoch Máriiných detí dnes žijú v Papradne.

Ján mal viac detí, no v súčasnej dobe s priezviskom Bibiš nájde v Papradne už len rodiny po jeho synovi Ľudovítovi, 5 osôb (manželka, syn a druhý syn s rodinou). Ján bačoval i v spomínanej osade U Bibišvo v Medvedzí a neskôr aj syn Ľudovít.

Bočík

Ešte za čias valašskej kolonizácie (16. – 17. storočie) sa v Papradne usadil valach Bogov, Bogo, mimo Papradna je spomínaný Bogio, Bogiov a v Brvništi už v roku 1606 valach Kopa. Možno z týchto mien sa vyvinulo priezvisko Boko a z neho dnešné Bočík, lebo už v roku 1770 je v zozname poddaných zapísaný Bočík. Boko, čiže dnes Bočík trvá u nás stále a má ešte aj prímenie Kopšík. Bočíkovci sú pravdepodobne pokračovateľmi rodu Kopšík, Kopšena, Kopšeni, Kopšo. Časť Papradna na hornom konci sa dodnes nazýva U Kopšvo. U Kopšvo je tiež názov jedného letného sídla Podjavorníkom, kde mali Bočíkovci bačov. Kopšíkovcov nájde i na Morave, kam sa niektorí z Papradna dávno odsťahovali.

(Podľa Š. Meliša)

Posledné rodiny Bočíkovcov v Papradne pochádzajú od bratov Jána (zomrel v roku 1941) a Hrehora. Ján Bočík a manželka Katerina, rodená Piláčíková mali dve deti, dcéru Máriu (vydatá Šamajová) a Jozefa. Zo štyroch Máriiných detí dodnes v Paprad-

ne žije Alžbeta (vydatá Danišková) a jej deti s rodinami. Jozef mal dve dcéry, z ktorých Albína (vydatá Furzová) žila v Papradne, ale Alžbeta sa odsťahovala. Súrodenci Jozef a Mária bačovali v Malom Jastrabí U Pilátvo, každý v svojej vlastnej chalupe. Hrehor Bočík mal šesť detí, z ktorých tri zostali bývať v Papradne. Hrehorov vnuk František po synovi Adamovi mal iba dve dcéry, takže bol vlastne posledným mužským potomkom tohto mena v Papradne. V súčasnej dobe nájde u nás pod menom Bočík už len Františkovu manželku Filoménu (rodená Balážiková). Z dvoch dcér sa jedna odsťahovala, druhá (vydatá Martincová) žije s rodinou v Papradne.

Boželník

Toto meno nájde v zozname večitých poddaných Papradna už v roku 1770, kedy sa spomína Štefan Boželníček a odvtedy ako Boželník dodnes. Žiaľ, toto pekné slovenské meno sa z Papradna vytráca.

(Podľa Š. Meliša)

V súčasnej dobe má u nás priezvisko Boželník už len jedna rodina s tromi osobami. Dávny predkom tejto rodiny bol Pavol Boželník a Anna, rodená Žilínčíková. Podľa krstného mena (v maďarskom znení) rodinu nazývali aj Palošovci. Po narodení dvoch detí - syna Jozefa a dcéry odchádza Pavol do Ameriky, kde tragicky zahynie. Syn Jozef mal päť detí – Martina, Lojza, Alberta, Štefana a Františku (vydatá Kapitániková). Lojzo a Štefan zomreli mladí, bezdetní, Martin mal dve dcéry a zo siedmich detí Alberta zostal v Papradne len jeden syn. Poslednú rodinu Boželníkov v Papradne dnes tvorí Albertova žena a tento syn s manželkou.

Brhlík

Meno Brhlík sa ešte skôr ako v Papradne spomína v Hričove a v Bytči, už v roku 1592. Podľa ústneho podania prvého Brhlíka poslali do Papradna páni z Bytče ako dozorcú nad sedliakmi. Tu sa usadil a jeho potomkovia mali v úžitku veľa zeme. Sami vraj vlastnili jeden a pol gruntu, ale boli poddanými. Od pôdy museli pánom platiť i odrábať osemnásť dní ročne, okrem iných povinností.

V rokoch 1735 – 1740 sú v Papradne zapísané štyri rodiny Brhlíkovcov, manželské páry Štefan Brhlík a Zuzana, Štefan Brhlík a Barbara, Martin Brhlík a Alžbeta, Ján Brhlík a Anna. Z Brhlíkoviech rodu sa údajne utvoril aj rod Mičiar, keď sa jeden Brhel hanbil za svoje meno a premenoval na Mičiara. V roku 1787 sa spomína tiež Martin Kontil zvaný Brhel. Boli Kontilovci vetvou Brhlíkovcov alebo naopak? Kto vie, lebo Brhlíkovci vraj pochádzali z Kontiloviech gruntu. A niektorí Brhlíkovci sa už vtedy priženili i do Brvništa. Jedna vetva rodu Brhlík mala prímenie Bosorík. Ženy – dcéry tohto rodu dodnes nazývajú Bosorkami (Bosorka, Bosorky). Hoci prímenie Bosorík je len prezývka, dostalo sa i do matrik. Matrika zomrelých hovorí, že v roku 1742 umrel Matej Brhlík 50-ročný, v roku 1750 Štefan Brhlík 50-ročný a v roku 1777 Štefan Brhlík 60-ročný v Brvništi. Tiež sa spomína Štefan Turičik alias Brhlík, ktorým umrel v roku 1803 ako 45-ročný v Papradne.

V roku 1770 sa spomínajú sedliacke rodiny Jura, Jána a Adama Brhlíkovcov a v roku 1804 ešte štyri rodiny - Jura, Adama, Štefana a Jána Brhlíkovcov, ale potom začína tento rod upadať. V roku 1855 sa spomína už len Martin Brhlík a v roku 1874 jeho syn Štefan Brhlík, ktorý má syna Jána. Ján mal dvoch synov, Jozefa a Františka. Jozef sa odsťahoval do Brvništa a František mal jedenásť nezákonných detí s deviatimi manželkami. Meno Brhlík po ňom dostal jedine syn Ivan. (Podľa Š. Meliša)

Z tohto rodu pochádza aj Františka Melišová (1910), rodená Brhlíková-Bosoríková, matka Štefana Meliša. Narodila sa a vyrástla na dolnom konci Papradna v Múdrovom grunte, kde býval jej otec a deda Štefana Meliša, Ján Brhlík.

Ivan Brhlík, ktorý jediný dostal meno po Františkovi Brhlíkovi sa odsťahoval do Považskej Bystrice (dokonca i jeho chata na Mäčiarovej vyhorela) a tým rod Brhlíkovcov v Papradne vymizol.

Brezničan

Rod Brezničanovcov je dodnes v Papradne jeden z najrozvinutejších a zároveň najstarších. Už v roku 1592 je medzi želiarmi v Brvništi zapísaný Matej Brezný, ktorý neskoršie získava veľkú usadlosť. Z tejto usadlosti vznikol grunt zvaný Brežnov, na pravej strane Papradňanky v Brvništi, poniže cintorína. Možno



Otília Búbelová (Zboranová), Jozef Zboran – Kabo, Emília Brezničanová, František Brezničan – Jandžík.



Ľudovít Brezničan



Štefan Brezničan

no, keby sme skúmali hlbšie, došli by sme práve k tomuto Matejovi Breznému ako zakladateľovi rodu. Ale je tiež možné, že prvý Brezničan k nám prišiel z Breznice, obce pri Púchove.

Meno Brezničan malo aj iné podoby – Breznič, Brezničaník, Breznický. Podľa listiny z roku 1772 vieme, že jedna vetva tohto rodu sa nazývala Roman – Romaník, Roman – Brezničan a v takejto podobe je zapísaná už v roku 1726 (Roman Kováč alias Breznič). V matrikách rokov 1713 – 1724 sú Brezničani zapisovaní na prvých stránkach. V roku 1752 bol Jano Breznický členom obecnej rady, v roku 1770 sú medzi poddanými v Papradne zapísaní Štefan Brezničan, Roman Brezničan a Juraj Brezničan. V roku 1855 sa spomínajú Jandík Pavol – Brezničan č. d. 5, v roku 1874 Brezničan Pavel, Brezničan Martin, Brezničan – sirota, Brezničan Roman – sirota, všetci z Matišoviech gruntu. Keďže meno Brezničan bolo veľmi početné, príslušníci tohto rodu mali rôzne prezývky: Brezničan – Jandžík, Brezničan – Púlen, Brezničan – Šipínek, Brezničan – Kysučík, Brezničan – Kaplán

a Brezničan – Birdáš. Niekedy dostávali prezývky aj jednotlivci (Fero Duhý, Ľudvik Taldovej) a pod nimi boli známejší ako s priezviskom Brezničan. (**Podľa Š. Meliša**)

Rod Brezničanovcov je u nás rozšírený dodnes. V súčasnosti žije v Papradne 12 rodín, celkom 30 osôb. Sú to potomkovia vetiev Brezničan – Jandžík, Brezničan – Púlen, Brezničan – Kaplán a Brezničan – Šipínek. Najpočetnejšia je vetva Brezničan – Jandžík. Dnešných príslušníkov tejto vetvy predstavujú rodiny po Danielovi Brezničanovi, Františkovi Brezničanovi (Fero Duhý) a Ľudovítovi Brezničanovi (Ľudvik Taldovej). Ich dávny, spoločným predkom bol Štefan Brezničan, ktorý mal troch synov – Filipa, Františka a Štefana.

Po Filipovi žil v Papradne syn František, známy ako Fero Duhý (zomrel v roku 2012) a dnes rodina jedného z jeho dvoch synov. Na Františkovu ženu, pani učiteľku Boženu Brezničanovú, si určite mnohí s láskou spomínajú. Okrem toho, že bola dobrou učiteľkou, zaslúžila sa aj o rozvoj kultúry v obci (medzi iným napr. nacvičovala divadelné hry

s dospelými).

Ďalší syn František (zomrel v roku 1964) bol dvakrát v Amerike. Za zarobené peniaze si otvoril obchod so smiešaným tovarom na dolnom konci Papradna. So ženou Katarínou (rodená Turičíková) mali päť detí – Katarínu, Emíliu, Alberta, Ruda a Daniela. V súčasnosti žije v Papradne už len rodina po Danielovi (manželka Helena a synovia).

Štefan so ženou (od Holienkvo) mali tri deti – Františku, Jozefínu

a Ľudovíta. Ľudovít, zvaný Ľudvik Taldovej zomrel v roku 1996. V Papradne dnes žije ešte jeho manželka Františka, syn a rodiny druhého syna Jozefa (spolu 8 osôb). Týchto Brezničanovcov v Papradne mylne zaraďujú k vetve Púlen, čo však vyvracia spoločný predok s Jandžíkovcami. Z ďalších vetiev Brezničanovcov žije v Papradne len niekoľko rodín, resp. jednotlivcov. Napr. po Štefanovi Brezničanovi – Púlenovi, ktorý mal tri deti – Franu (vydatá Jánošíková), Jaroslava a Alberta, zostala už len Alberto-va žena Matilda a dcéra. Z vetvy Brezničan – Kaplán (bratia Gejzo, Štefan, Jozef, Ján a dve sestry) žijú v Papradne dve rodiny (8 osôb). Z vetvy Brezničan – Šipínek jedna rodina (4 osoby). Štefan Brezničan – Šipínek mal dve deti, Ľudovíta a Helenu a táto rodina je po synovi Ľudovítovi.

Búbela, Búbela

Tento málopočetný rod žije v Papradne dodnes. Búbela, Búbela, Búbela býval v Plešivých hoštáku a spomína sa okolo roku 1800 a potom v roku 1855. Štefan Búbela je v zozname večitých poddaných zapísaný už v roku 1770, Búbela v roku 1724 a v roku 1855 sa spomína Izidor Búbela č.d. 361. (**Podľa Š. Meliša**)

V súčasnej dobe žije v Papradne jedna rodina Búbelovcov, spolu 4 osoby. Pochádza od Jozefa Búbela, ktorého dcéra Mária (neskôr vydatá Šramčíková) mala za slobodna syna Gašpara. Gašpar a Otília (rodená Zboranová) mali dvoch synov. Jeden sa z Papradna odsťahoval, takže v Papradne zostal len druhý syn Jaro + manželka rod. Gáboríková a dve deti. Niektorí



Búbelaovci odišli z Papradna už dávnejšie do Považského Podhradia, ďalší sa vysťahovali do Ameriky, preto je táto rodina u nás taká málopočetná.

Bulík

Rod Bulík nebol u nás nikdy rozšírený, ale žije v Papradne dodnes. A je veľmi starobylý, o čom svedčí to, že už v roku 1606 sa v Brvníšti spomína valach Bulík. V rokoch 1605 – 1653 nájdeme meno Bulko a v roku 1663 Bulík aj v Milochove. V Papradne sa s menom Bulík stretávame v roku 1764, kedy bol členom obecnej rady – prisažným Martin alebo Matej Buleik a v roku 1792, kedy bol prisažným Štefan Bulík. V roku 1770 je medzi večnými poddanými zapísaný Štefan Bulík a v roku 1874 sa spomína Štefan Bulík v bývalom Turkoviech grunte. V cirkevnej matrike je v roku 1825 uvedený Štefan Bulík a v roku 1855 asi ten istý Štefan Bulík č.d. 297 a Ján Bulík č.d. 296. (**Podľa Š. Meliša**)

Tri rodiny Bulíkovcov – 8 osôb – ktoré dnes žijú v Papradne, sú rodinne úzko späté. Ich predkom bol Štefan Bulík a Agneša, rodená Piláčiková, ktorí bačovali u Kikľvo. Mali spolu päť detí – Jozefa (odsťahoval sa do Kolárovcov), Františka, Vilmu (vydatá Michelová), Františku (vydatá Kompaníková) a Pavlínu (vydatá Váchalíková).

Dnešné, posledné rodiny Bulíkovcov u nás pochádzajú od Františka a manželky Františky (rodená Polomíková). Z ich šiestich detí (Jaroslav, Marta, Anna, Pavol, Michal a Mária) žije v Papradne len rodina Pavla, jeho syna a Jaroslavova žena Albína.

**Magda
a Ambro Balušíkovci**



Mária Bočíková (Šamajová) s dcérou a synmi Erny Moravíkovej.

„V srdci Javorníkvo“

Po chvíli oddychu začali pre nás od Veľkej noci rušné chvíle. Nacvičiť nové piesne, scény na rôzne príležitosti chce nejaký ten čas. Apríl bol pre nás celkom úspešný. Dvanásteho sme si najskôr s deťmi vybojovali prvé miesto a postup do krajského kola detských folklórnych súborov a skupín so scénkou Chodzenie po máji a večer sme si s dievčatami zaspievali na Šlágri u nás v Papradne. Bol to pre nás veľký zážitok, takú podporu od vás sme ešte asi nezažili. Tak veľmi nás to povzbudilo a potešilo, že sme sa usmievali hádam od ucha po ucho. Len škoda, že pán Weiter si do programu nevybral aj ostatných z našej skupiny.

Koncom apríla sa konala aj krajská súťaž detí, na ktorej sme sa nenechali zahanbiť a získali sme strieborné pásmo. Keď si spomeniem, že zlaté pásmo získal profesionálny súbor s ľudovou hudbou, tancami, asi štyridsiatimi členmi... veru, úspech to bol obrovský. Len veľká škoda, že na celoslovenskú súťaž mohol

postúpiť len jeden. Porota vysoko ohodnotila celú scénu, kde dievčatá a chlapci vyspievali a vyrozprávali, ako to bolo u nás na Kvetnú nedeľu, pochválila krásne spevy, oblečenie, papradňanské nárečie a celý scenár... hneď nám bolo krásne na duši. Preto by som rada poďakovala Božke, Izovi a Denke, ktorí veľmi pomáhali pri celej scéne či už scenárom, pohybom po javisku, spevmi, skrátka, bez nich by sme určite takýto úspech nezožili.

V máji sme sa mohli stretnúť na Deň matiek, v júni u Hanky na prvom ročníku Bačovej cesty, v Hvozdnici na Javornických ozvenách (tu sme si zaspievali vojenské balady, aj scéna Rajtar mala veľký úspech, no a nakoniec Paťo zavesil Jánošíka na hák :D), v Bystrici na Dňoch mesta, no a 22. júna u nás v Papradne pred školou na prvom ročníku janských slávností, ktoré sa niesli pod názvom V srdci Javorníkvo.

Prečo práve na Jána? Keď si tak pospevujeme tie naše pap-

radňanské trávničky, skoro v každej druhej sa spieva o Janovi, Jankovi, Janičkovi, Janenkovi... veď aj doma, koľkí z vás oslavujú toto meno? A prečo V srdci Javorníkvo? Keďže sme chceli v prvom ročníku pozvať amatérske skupiny z Marikovskej, Štiavnickej a Papradňanskej doliny, chceli sme vymyslieť pieseň, ktorá by hovorila o nás, ako si tu spoločne nažívame,... a tak



Mladší brater



1. Mladší brater z vojny šiel, /:jeho sestra vyšla ven.:/
2. Ach, sestrička, sestra má /:jak sa moja milá má?:/
3. Tvá milá sa dobre má /:v kláštéri je zavrená.:/
4. Trikrát klášter obešól /:svojú milú nenašól.:/
5. Len na jedno okjanko /:čo v ňom spalo srdénko.:/
6. Spíšli milá, či čuješ? /:Či ma verne miluje?:/
7. Nespím, ja ca počujem, /:já milovac nebudzem.:/
8. Vrác mi, milá, ty dary, /:čo sme si spolu dali.:/
9. Trošku som hých rozdala /:a trošku darovala.:/

znikla pieseň V srdci Javorníkvo, ktorú napísal Izo Mikudík a ja som jej dala „nvótu“. Celé podujatie sme zahájili svätou omšou, ktorá bola obetovaná aj za zachovanie ľudových tradícií. Počasie nám, chvala Bohu, vydržalo, na začiatku padlo pár kvapiek, zahrmelo, a potom mohol nerušene prebehnúť celý program. Prišli nás pozdraviť zo Štiavniky, Hvozdnice, Hornej Marikovej, Hatného, Jasenice, Stupného, Brvníšte, no a samozrejme sme sa nenechali zahanbiť ani my.

Počas programu naša najmladšia členka Lucka a najstarší člen Vilko poslali naše nové CD-čka (Ej, hora, hora, V srdci Javorníkvo), aby sa im dobre darilo a aby boli pre všetkých soľou života. Dúfam, že sa vám nahraté

piesne budú páčiť, veď ich je ich tam neúrekom. Ak všetko dobre dopadne, chceli by sme nahrať ešte nejaké tie sviatkové piesne a zvyky.

Som veľmi rada, že sa nám podarila pripraviť takáto krásna akcia. Ešte raz ďakujem všetkým účinkujúcim, sponzorom, Obci Papradno, nášmu starostovi, páňovi farárovi, pani riaditeľke Janasovej, ktorá nás prichýlila v škole, všetkým pomocníkom aj všetkým, ktorí nás prišli svojou účasťou podporiť. Veľa ľudí mi povedalo, že bolo cítiť to srdce, s ktorým robíme a aj preto sa im to páčilo. Pevne verím, že táto tradícia sa zachová a aj na budúci rok vás budeme môcť pozvať na druhý ročník janských slávností V srdci Javorníkvo.

Lenka Jandušíková



Korene na Kržli

Občas pri náhodných debatách, keď sa s niekým po čase stretnem, som opätovne prekvapený s novým zistením, že aj on má korene na Kržli. V jednej z úžasných osád Podjavorníkom. Kržel bola v starých časoch medzi podjavorníckymi osadami výnimočná. Výnimočná svojou veľkosťou, počtom chalúp, dobytká a obyvateľov. Výnimočná aj svojou geografickou lokalizáciou v kopcoch a strminách, ležiac v lone hôr a lúk. A výnimočná úžasnými výhľadmi do doliny. A Kržľani sa ani nepovažovali za Podjavoričanov. Oni boli len Kržľani. Roduverný Levčován, Hruškovan, Bartkovčan alebo Chuchmalovec by ma kopnúl do kolena. Že čo tu ospevujem konkurenčnú Kržel, keď doteraz som len o Levčovcoch spieval. Vysvetlenie je ľahké. Mám tam korene. A raz za čas ma tam niečo ťahá. Doteraz stojí mamina storočná rodičovská chalupa, ktorú opatril a zveľadil bratranec. A pri tej chalupe a v tej chalupe cítim, čo ma tam ťahá.... Ťahá ma tam duch mojich predkov...

Kržel žije aj v súčasnosti. Žije síce už len víkendovým, dovolenkovým, chatárskym a chalupárskym životom, ale žije. A vďaka skupinke nadšencov a niekoľkých starousadlíkov, ktorí sa v horizonte rokov rozpíchlí po svete, žije v určitom zmysle aj spoločensky. Týchto pár ľudí dokázalo v minulosti „na kolene“ zorganizovať už dve stretnutia Kržľanov, rodákov a „koreňákov“ na lúke Pri bučku nad osadou. Stretnutia, ktorých som sa zhodou okolností obidvoch zúčastnil. A preto si môžem pamätať a nesprostredkovane popísať svoje dojmy a pocity z nich. Tie pocity boli a sú aj s odstupom rokov pre mňa nezabudnuteľné. V programe som sa dopyčul historické fakty, o ktorých som dovtedy nevedel, fakty o počiatku života nielen na Kržli, ale aj v ostatných podjavorníckych osadách. Pamätníci verejne prezentovali spomienky, zvyky, zážitky a skúsenosti, ktoré tu oni, alebo ich rodičia, alebo predkovia zažili a prežili. Hostia svetoznali a svestaskúsení nás poučili, aby sme si vážili a plnohodnotne uvedomovali a užívali tie nekonečné a neopakovateľné hodnoty, ktoré v našich koreňoch máme. Jeden z organizátorov sa pričínil o spomienkovú brožúrku, ktorá s rokmi už získava na cene a

po rokoch bude cenná stále viac a viac. Nie v peniazoch, ale v pocitoch ľudí, ktorí ju budú vedieť oceniť. Duchom stále mladé Kržľanky pamätníčky zatiahli úžasné staré, neopakovateľne ťahavé piesne, ktoré tu kedysi pravidelne zneli horami. Tí, čo opatřili staré háby sa ukázali vo vyšívanych košeliach, gatiach a huniach a opierajúc sa o hrable, drevené vidly alebo hrčatú palicu obišli spevom celú osadu a nazreli do každého dvora alebo chalupy, ktorá bola otvorená. A my ostatní, čo nevieme spievať, sme okošťovali studené čapované pivo, ktoré dobre padlo v horúčave. A horúci guláš s mäkučkým chlebom chutil tak ako nikdy a nikdy. V plastovej miske a na krivom stole z neohobľovaných dosiek na nohách zo surových bukových halúz chutil neopakovateľne a nezabudnuteľne. A potom do neskorej noci okolité hory hučali spevom ako za starých čias, za sprievodu harmoník a ozembuchu tešiaca sa z nového života, ktorý sa tu na chvíľu prebudil...

Banujete že ste si takéto výnimočné akcie nechali ujsť? Banovať nepomôže...čo sa stalo už sa neodstane. Ale je tu nová možnosť. Tretie stretnutie Kržľanov je plánované v lete roku Pána 2013. Či tohtoročné stretnutie nebude posledné a či niekedy ešte budú ďalšie stretnutia Kržľanov, rodákov a „koreňákov“ je zatiaľ napísané len vo hviezdach...

J. Trulík

Sviatosť birmovania bola v apríli

Po dvojročnej príprave sviatosť birmovania prijalo 7. apríla 65 chlapcov a dievčat z Papradna a Brvnišťa z rúk žilinského biskupa Mons. Tomáša Gálisa.



Otec biskup pri slávení svätej omše.

Na snímke zľava farár Jozef Hlinka, diakon Jozef Smatana, žilinský biskup Mons. Tomáš Galis, dekan Ladislav Herman.



2. skupina: animátorka Marta Kadáčiková, Matej Počiatek, Peter Kozový, Jakub Jánošík, Andrea Brezničanová, Milan Šamaj, Erika Truchlíková.

Vynášanie Moreny



Koncom marca (27. 3.) sme si v našej ZŠ pripomenuli v rámci regionálnej výchovy, kto je Morena. Vyniesli, zapálili a hodili sme ju do vody, aby s ňou – ako

staroslovanskou bohyňou smrti, zániku a zimy, už konečne odišla zima a prišla vytúžená jar. Morenu sme v rieke i zahádzali kameňmi, ale zimu sa nám veru

vyhnat' z Papradna len tak nepodarilo. Na Veľkú noc ešte napadlo snehu, takže oblievačka sa zmenila na guľovačku. Ale všetci sme verili a boli presvedčení, že toto bol posledný pokus o moc bohyne Moreny.

Tento zvyk nie je typický pre náš región, a tak túto jar vyniesli Morenu z dediny naši žiaci prvýkrát. Chceli by sme, aby sa tento starý slovanský zvyk udomácnil aj v našej dedine tak ako v iných regiónoch Slovenska, aby aj naša mladá generácia vedela, kto bola Morena a ako sa jej zbaviť. Zachováme takto peknú tradíciu našich predkov. Veríme, že sa nám to podarí a spolu s Podžiaranom ju vynesieme z Papradna aj na budúcu jar a potom ešte veľakrát.

Týždeň len po anglicky

Nezvyčajný týždeň „prázdnin“ uprostred školského roka prežili naši ôsmaci. „Neboli to veru žiadne prázdniny, nespali sme do jedenástej, vstávali sme ako obyčajne a chodili sme do školy. Akurát sme si oddýchli od matematiky, slovenčiny, fyziky a ostatných predmetov. Okrem angličtiny. Tam sme zarezávali šesť hodín denne celý týždeň. Ba ešte aj 8. Mája, keď ostatní žiaci boli doma. Ale neľutujeme“, hovorí naši týždeň hovoriaci iba po anglicky ôsmaci.

V týždni od 6. do 10. kmája bol v našej škole anglický týždeň. Žiaci 8. ročníka komunikovali len po anglicky s americkým lektorom Chrisom z Ohia. Bežná komunikácia bola hladká, ale pri niektorých témach okrem dialógu bolo

potrebné použiť aj gestikuláciu, aj mimiku. Ale – a čo je hlavné a čo bolo vlastne účelom tejto peknej akcie – žiaci komunikovali lebo anglicky, pretože Chris po slovensky nevedel.

„Čo sa nám žiakom najviac páčilo? Určite lektor. Bol mladý, ani nie o desať rokov starší od nás, vedel sa vcítiť do našich pocitov i problémov, poznal naše nepovažovali za vyučovanie, ale za kamarátske stretnutie. Besedovali sme o tom, čo nás zaujíma a čo nám je blízke – o hudbe, športe, voľnom čase a hrali sme sa hry, pri ktorých sme sa nenudili a pri ktorých sa nám rozviazali jazyky, lebo sme stratili zábrany hovoriť anglicky. Skrátka, našiel si k nám cestu a každý z nás si z jeho práce s nami vybral niečo



to svoje“, skonštatovali žiaci. V stredu 8. mája bol deň pracovného pokoja. Kým ostatní žiaci oddychovali doma, riaditeľka školy H. Janasová s učiteľkou D. Murcovou naplánovali našim „Angličanom“ a Chrisovi na tento deň turistickú vychádzku na Kolibu. Hoci bol voľný deň, žiaci milo prekvapili, hojnou účasťou. Na Kolibe sa občerstvili, jazdili na koňoch, obdivovali krásnu papradniansku prírodu a rozprá-

vali len po anglicky. Výlet sa páčil nielen žiakom, ale aj ich lektorovi. A ako on zhodnotil anglický týždeň? Bol spokojný. Papradno sa mu páčilo, so žiakmi si rozumel, pochválil ich, že boli aktívni a snažili sa čo najviac spolupracovať.

Veríme, že o rok aj naši dnešní siedmáci prežijú rovnako pekný týždeň ako teraz ôsmaci a pred rokom dnes už naši deviataci.

Aktivitami sme oslávili Deň Zeme



Viac ako miliarda ľudí v 175 krajinách sveta bez ohľadu na pôvod, vieru či národnosť si 22. apríla pripomína Deň Zeme. K tejto miliarde sa môžeme zaradiť aj my – všetci žiaci, učitelia i zamestnanci našej školy. Po dlhej zime konečne jar našla tie správne dvere a zavítala aj k nám. Priniesla so sebou krásu, ale zároveň odhalila i nedostatky, čo sa skrývali pod snehovou nádielkou. A keďže chceme mať peknú nielen školu, ale aj jej okolie, nezaváhali sme a pracovnými aktivitami sme oslávili Deň Zeme.

Ako? Už pár dní pred 22. aprílom si žiaci vypočuli reláciu v školskom rozhlasu pri tejto príležitosti, pripomenula im ju aj nástenka vo vestibule školy a na dni od 16. apríla do 30. mája sme vyhlásili súťaž v zbere papiera so sladkou tortou pre víťaznú triedu.

V deň D žiaci pracovali v školskom areáli, hrabali, zbierali papiere, odpadky a kamene, zametali, čistili. Na školskom pozemku upravili kompostovisko, pokopali hriadky, zasadili zemiaky, vyčistili jazierko. Nezabudli ani na priestory pred školou. Metly nezostali v hanbe, a tak smeti a odpadky nedostali žiadnu šancu.

Výsledok? Pekne upravené okolie školy a dobrý pocit z dobre vykonanej práce. To bol 22. apríl - Deň Zeme. My učitelia veríme, že naši žiaci sa čo najskôr stotožnia s myšlienkou „Správajme sa a robme tak, aby bol Deň Zeme nielen 22. apríla, ale každý deň“ a budú sa správať podľa nej.

Pre úsmev na líčku

Pre mamičku moju milú, ktorú rada mám,
veľké srdce namaľujem, k sviatku jej ho dám.
Na Deň matiek darujem jej jednu malú básničku
a mamička hneď bude mať úsmev na líčku...



Každý rok, druhú májovú nedeľu, majú naše mamičky svoj sviatok. Pri tejto príležitosti sa v školskom klube v Základnej škole v Papradne uskutočnila slávnostná besiedka venovaná na ich počesť. Deti sa svojím vystúpením poďakovali za lásku a starostlivosť nielen mamičkám, ale aj babičkám. Hoci sa deti na svoje vystúpenie svedomito pripravovali, postavili sa pred svoje mamičky s malým srdiečkom a veľkými obavami. Tie ale hneď pri prvom potlesku pominuli a program sa ďalej niesol vo veselej a príjemnej atmosfére. Mamičky sa veľmi potešili darčekom, ktoré pre ne deti s láskou pripravili. Nakoniec na všetkých čakali pripravené dobroty, príležitosť porozprávať sa na spoločné témy využili nielen deti a mamičky, ale aj staré mamy.

Bačova cesta mala cieľ na Kolibe



Päť rokov je Slovensko popretkávané podujatiami s názvom Bačova cesta. Ovčiarstvo, salašníctvo ukazuje svoju tvár každému, kto o to prejaví záujem. Život na farmách a salašoch si starší si pamätajú ako nie najľahší. Aj keď v tejto dobe pomáha technika, práce je tam dosť. Ťažšej, drobnej, dôležitej pre život zvierat. Výsledok sa dostaví v podobe produktov, ktoré máme radi – mlieko, syry, bryndza, žinčica. V sobotu prvého júna Bačova cesta končila na papradnianskej Kolibe. Prišli návštevníci z obce i okolia a aj keď počasie nebolo najvládnejšie, dobrá nálada nechýbala. Deti mali svoj sviatok, svoje hry i odmeny. Nachystané bolo dobré jedlo, domov ste si mohli priniesť syry rôznych druhov. Zneli zvonce predajcov z Oravy, dominovali pesničky Podžiaranu.

(vp)



Oznam obecného úradu

Od 1. 10. 2012 sú účinné zmeny sadzobníka správnych poplatkov, a to:

Položka 8

Vydanie potvrdenia alebo písomného oznámenia o pobyte osoby alebo vydanie písomného oznámenia o držiteľovi vozidla a jeho pobyte (sídle) 5,00 €

(Jedná sa hlavne o potvrdenia k vydaniu občianskeho preukazu, aj prvého, ďalej potvrdenia k súdnym pojednávaniam a pod.)

Oslobodenie

Od poplatku za vydanie písomného oznámenia o pobyte osoby sú oslobodené pošty (inkasné strediská), zariadenia sociálnych služieb, právnické osoby a fyzické osoby, ktoré vykonávajú sociálnu prevenciu alebo poskytujú sociálne poradenstvo alebo sociálne služby za podmienok ustanovených osobitným zákonom 11) a nevykonávajú sociálnu prevenciu na účely dosiahnutia zisku.

Zdravé a šťastné deti

Jedným z cieľov Materskej školy Papradno je rozvíjať u detí vzťah k umeniu, všimáť si krásy nášho okolia, architektúry. V rámci spolupráce so ZUŠ Imra Weinera Kráľa v Považskej Bystrici si deti pozreli výstavu výtvarných diel, šperkov a rôznych doplnkov. Pod odborným vedením si samostatne vyrobili závesné obrázky z hlíny, oboznámili sa s procesom vypaľovania a glazúrovania. Dnes ich výtvary už zdobia steny v detských izbách.



V dňoch 6. – 10. mája 2013 navštevovali deti krytú plaváreň v Považskej Bystrici, aby získali základy plávania. Malých plavcov neodradila ani denná dochádzka prímestskou linkou. Bojzlivé kroky postupne vystriedalo nadšenie a deti sa naučili správne dýchať a splývať vo vode. Ukončením predplaveckého výcviku deti získali „mokré vysvedčenie“. Plaváreň zanechala v deťoch veľa spomienok a zážitkov.



Svetový deň vody

Voda, wasser, water, eau, aqua, acqua, woda, ivóviz...

Voda v kvapalnom, plynnom i tuhom skupenstve. Sladká i slaná. Povrchová, podzemná i dažďová. Pitná i úžitková. V horských studničkách, potokách, riekach, Jazerách, minerálnych prameňoch, v moriach. Ale to najdôležitejšie – nevyhnutná pre život človeka. Tekutina, bez ktorej človek nedokáže prežiť. Po 5 – 7 dňoch bez nej zomiera. A tej „dobrej“ vody je na našej modrej planéte stále menej a menej. Prečo je tomu tak, kto je na vine, ako máme vodou šetriť, neplytvať ňou, neznečisťovať ju, to všetko bolo v aktivitách so žiakmi na ZŠ pri príležitosti Svetového dňa vody (22. – 27. marca). Túto problematiku sme si pripomenuli aj výchovným koncertom Komu sa nelení, tomu sa zelení, ktorý sa niesol v duchu environmentálnej výchovy a ochrany životného prostredia. Hovorené slovo a aktivity so žiakmi v hľadisku striedali známe slovenské populárne piesne (Horehronie, Voda, čo ma drží nad vodou, V dolinách ...), ktorých text sa stotožňuje s touto tematikou. Veríme, že aj takto naučíme žiakov vážiť si vzácnu tekutinu, ktorou voda je.

Nezvyčajný darček k MDD



Výr, plamienka, orol, havran, sokol, to bola lákavá ponuka, s ktorou sa stretli deti ZŠ i MŠ 31. mája pri príležitosti MDD na školskom ihrisku. Sokoliari dravce deťom najskôr predstavili, potom im ukázali niektoré časti výcviku s nimi. Vtáky poslúchali cvičiteľov na slovo – teda na pokyn a zapískanie. Deti ich mohli pohladíť, tí smelší podržať na ruke a takmer všetci si ich odniesli domov vo svojich mobiloch. Sokoliari boli oblečení v dobových kostýmoch, ba priniesli so sebou aj dereša a predviedli na ňom palicovanie poddaného, ktorý ublížil dravcovi. Kedysi za tento priestupok čakala poddaného smrť. Dereš si vyskúšali i niektorí žiaci a ľahla si naň dobrovoľne aj učiteľka D. Murcová, z čoho mali žiaci veli-

kánsku radosť. Ani dážď, ktorý sa na chvíľu spustil, nenarušil detskú zvedavosť, obdiv, nadšenie a radosť. Deti odchádzali domov spokojné, plné nových dojmov a zážitkov, lebo byť tak blízko dravých vtákov, to sa nestáva každý deň.



Turisti vybudovali nové oddychové miesto



Turisti obce Papradno zorganizovali brigádu v sobotu 4. mája, aby sprístupnili všetkým milovníkom turizmu oddychové miesto pri „stavničke“ Podjavorníkom. Dostanete sa k nemu cestou popod vleky do Hruškov smerom k altánku na papradniansko-marikovskom hrebeni. Je to 1,5 km od parkoviska.

Keďže brigádnikov bolo veľa, niektorí čistili hrebeň Javorníkov. Nazberali viac ako dve plné vrecia umelých fliaš, obalov a iného odpadu po neporiadnych návštevníkoch našich hôr.



Lepšia jarná časť ako jeseň

Priaznivci futbalu v Papradne si na jar trochu vydýchli. Už to neboli len výsledky, ktoré ich v nedeľu nepotešili. Hra sa dala, futbalisti TJ Žiar opustili postupne pásmo zostupu, dosiahli hranicu bodov, ktorá stačí na zotrvanie v najvyššej oblastnej súťaži. K bezpečnému strediu tabuľky už nedoplávali. V čase našej uzávierky ešte bolo pred nimi jedno kolo jarnej dohrávky. V susedskom derby s Brvní-

ťom môžu pribudnúť tri body, ktoré by pomohli jedným i druhým možno poskočiť v tabuľke o jedno miesto vyššie.

Jún je mesiacom, kedy musia funkcionári aj v našej TJ mať jasno, ktoré družstvá prihlásia do nového súťažného ročníka (termín je do 5. júla pre mužov, pre dorastencov a žiakov do 25. júna). Dorastenci v 5. lige Západoslovenského futbalového zväzu majú tiež zachované prá-



Medaily a putovný pohár opäť pribudli

V Novej Dubnici sa konali (25. 6.) VI. krajské športové hry seniorov JDS Trenčianskeho kraja, kde nechýbali ani piati seniori z Papradna. Disciplíny zvládla väčšina zo 176 súťažiacich z 8. okresov kraja: hod na cieľ kriketkou, hod volejbalovou loptou, penaltový rozstrel, trestné hody basketbal, strelba zo vzduchovky, stolný tenis, beh na 30 m a člňový beh na 10x20 m, pre nepriaznivé počasie sa bežalo v hale.

Zdatnosť v plnení výkonov preukázali aj naši seniori.

Hod na cieľ kriketkou: 1. Božena Beníková, 2. Petronela Turičiková, 3. Jozef Balušík Jozef. **Hod plnou loptou:** 1. Petronela Turičiková. **Hod hádzanárskou loptou:** 1. Petronela Turičiková. **Strelba:** 4. Emília Balušíková. **Hod na cieľ:** 4. Miesto Jozef Balušík. Za vzornú reprezentáciu sme obdržali aj Putovný pohár Trenčianskeho kraja.

Aktivítam JDS v Papradne sa medze nekladú. Zúčastňujú sa aj iných podujatí, ako bol turistický pochod z Pov. Podhradia do Udiče za účasti siedmich členov spoločne s členmi JDS Považská Bystrica. Po zvládnutí trasy čakalo osvieženie dobrým vínom a rezňami. Nechýbala ani dobrá nálada pri speve a hudbe. Viackrát navštívili naši seniori aj kúpalisko s minerálnou vodou v Malých Bieliciach, niektorí zo zdravotných dôvodov a ostatní pre zrekreovanie. Dúfame, že všetkým členom JDS v Papradne bude naďalej slúžiť dobré zdravie a elán čo najlepšie reprezentovať našu obec.

Božena Beníková

vo štartu v tejto súťaži, starší žiaci v 3. lige sú na 10. mieste, mladší, ich dvojčka taktiež v 3. lige dokonca na výbornom 7. mieste. Takéto postavenie v súťažiach hovoria o dobrej práci v TJ Žiar Papradno, naznačujú, že keď príde čas na doplnovanie hráčov na trávniku, nemal by to byť ten najväčší problém.

Na súpiske mužov TJ Žiar Papradno v závere tejto sezóny boli mená:

Mikuláš Hromadík, Patrik Macošinec, Jozef Levčík, Peter Kurnocík, Stanislav Trúchlik, Jozef Tóth, Roman Vachalík, Marek Cupan, Radoslav Zboran, František Kozáčík, Miroslav Belušík, Andrej Burianec, Ondrej Nemčík, Mário Trúchlik, Jakub Galko, Marek Černošík, Simeon Fujaček. Trénerom je Pavol Zvak.

Pred nami je prvý prázdninový mesiac a s ním aj pozvanie do areálu TJ. Najskôr spoločne uvítame letné dni (viac na str. 3), potom o dva týždne TJ organizuje turnaj s memoriálovou spomienkou na Jozefa Váchalíka.

(vp)

Oznam

M – bar Papradno (kultúrny dom) ponúka záujemcom rozvoz stravy.

I. trieda muži

1. Horovce	26	18	3	5	55:32	57
2. Streženice	26	13	5	8	58:39	44
3. Visolaje	25	13	5	7	64:51	44
4. Košeca	26	14	1	11	57:39	43
5. Plevník	25	12	5	8	52:36	41
6. Tuchyňa	25	12	3	10	53:60	39
7. Jasenica	25	10	6	9	44:43	36
8. Malé Lednice	25	10	4	11	35:43	34
9. D. Mariková	25	10	1	14	37:43	31
10. Papradno	25	8	6	11	35:42	30
11. D. Kočkovce	26	8	4	14	44:55	28
12. Brvnište	25	8	4	13	37:51	28
13. Lysá	25	7	4	14	41:54	25
14. Udiča	25	7	3	15	26:50	24

V. liga dorastenci

1. Bošany	28	21	3	4	101:29	66
2. Plevník	27	19	2	6	91:46	59
3. Partizánske	28	18	4	6	107:48	58
4. D. Vestenice	28	18	4	6	62:48	58
5. Tr. Turná	28	14	3	11	97:49	45
6. Prečín	28	13	6	9	78:51	45
7. Opatová n/V	28	12	4	12	60:61	40
8. Kanianka	27	13	0	14	70:74	39
9. D. Kočkovce	28	10	6	12	65:81	36
10. Bošáca	28	9	7	12	61:75	34
11. Papradno	28	9	5	14	48:79	32
12. Drietoma	28	7	7	14	43:76	28
13. Dubodiel	28	7	3	18	59:92	24
14. H. Poruba	28	5	2	21	60:114	17
15. St. Turá	28	5	2	21	35:114	17

III. liga starší žiaci

1. Partizánske	25	23	2	0	130:15	71
2. Bánovce n/B	25	18	3	4	111:23	57
3. Hor. Nitra B	26	15	5	6	78:33	50
4. Beluša	26	15	5	6	81:39	50
5. Led. Rovne	26	11	8	7	67:33	41
6. Nit. Rudno	26	11	4	11	47:40	37
7. D. Vestenice	26	9	7	10	29:38	34
8. N. Dubnica	26	11	1	14	49:88	34
9. Svinná	26	9	5	12	60:66	32
10. Nováky	26	8	6	12	38:60	30
11. Papradno	26	6	4	16	35:74	22
12. Dohňany	26	5	5	16	29:86	20
13. Kanianka	26	6	2	18	24:119	20
14. Lehota p/V	26	5	1	20	22:86	16

HOKEJBAL



1. Yetti team	21	12	4	5	118:65	28
2. THC	21	12	3	6	118:72	27
3. Jelšové	21	11	3	7	90:86	25
4. Rozkvet	21	11	2	8	125:91	24
5. Red Stars	21	10	1	10	100:103	21
6. Papradno	21	8	3	10	59:79	19
7. Hrabové	21	5	2	14	60:121	12
8. Jasenica	21	4	4	13	66:119	12

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č.315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing.Věra Lališová, e-mail: viera.lalisova@cs-spapradno.sk, Ing. Anna Miniariková, Ing.Magdaléna Balušíková, Ambro Balušík, e-mail: papradno@papradno.sk. **Príprava pre tlač:** Viera Petriková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolene Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg.číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Cena výtlačku:** bezplatne.